

URZĄD MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY

Biuro Gospodarki Odpadami Komunalnymi

ul. Niecała 2, 00-098 Warszawa, tel. 22 443 45 00, faks 22 443 45 02

sekretariat.bgok@um.warszawa.pl, www.um.warszawa.pl

Kserokopia

Warszawa, dnia 23 października 2013 r.

GO.0751.20.2013.PSZ

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie

ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa

Skarżący: Stowarzyszenie Mieszkańców
„Grunt to Warszawa”
ul. E. Ciołka 19/25
01-442 Warszawa

Organ: Rada m.st. Warszawy

pl. Defilad 1, 00-901 Warszawa

w imieniu której działa Prezydent m.st. Warszawy

którego zastępuje

r.pr. Piotr Szkatulnik

adres do doręczeń:

Biuro Gospodarki Odpadami Komunalnymi

Urzędu m.st. Warszawy

ul. Niecała 2 pok. 205

00-098 Warszawa

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

W imieniu Rady m.st. Warszawy (pełnomocnictwo w załączeniu), na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.; dalej również jako „ppsa”), przekazuję skargę Stowarzyszenia Mieszkańców „Grunt to Warszawa” na uchwałę nr LI/1499/2013 Rady m.st. Warszawy z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie określenia terminu, częstotliwości i trybu uiszczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i udzielając na nią odpowiedzi wnoszę o jej odrzucenie, ewentualnie oddalenie w całości.

UZASADNIENIE

W dniu 7 marca 2013 r. Rada m.st. Warszawy podjęła uchwałę nr LI/1499/2013 w sprawie określenia terminu, częstotliwości i trybu uiszczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi (dalej jako „uchwała ws. określenia terminu uiszczania opłaty”), na mocy której ustaliła częstotliwość i termin wnoszenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi (w tym pierwszej opłaty) oraz sposób jej uiszczania, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r. poz. 391, z późn. zm.; dalej jako „ucpg”).

Pismem z dnia 29 lipca 2013 r., doręczonym do Biura Rady m.st. Warszawy w dniu 31 lipca 2013 r., strona skarżąca wezwała Radę m.st. Warszawy do usunięcia naruszenia prawa dokonanego przedmiotową uchwałą i zmiany brzmienia jej § 1 ust. 2, wskazując na brak podstaw do pobierania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w sytuacji gdy gmina nie wywiązuje się z obowiązku odbierania odpadów komunalnych od mieszkańców, a także na cel uregulowania art. 6s ucpg, jakim – zdaniem Skarżącego – jest mobilizowanie gminy do podjęcia działań zmierzających do realizacji jej ustawowych zadań.

Rada m.st. Warszawy nie udzieliła odpowiedzi na wniesione wezwanie.

Pismem z dnia 23 września 2013 r., doręczonym do Biura Rady w dniu 24 września 2013 r., Stowarzyszenie wniosło skargę na przedmiotową uchwałę Rady m.st. Warszawy ponownie wskazując na przywołane w wezwaniu naruszenia prawa oraz uzasadniając ją możliwością powstania znacznej szkody w finansach m.st. Warszawy. Z uwagi na przywołane naruszenia, strona Skarżąca wniosła o wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały oraz ponownie wezwała do zmiany brzmienia § 1 ust. 2 uchwały ws. określenia terminu uiszczania opłaty. Skarga wniesiona została przez Stowarzyszenie w imieniu własnym oraz z upoważnienia mieszkańców, których lista załączona została do skargi.

Wniosek o odrzucenie skargi uzasadniony jest brakiem wykazania przez Skarżącego naruszenia jego interesu prawnego oraz brakiem uprzedniego wezwania Rady m.st. Warszawy do usunięcia naruszenia prawa złożonego w imieniu grupy mieszkańców wskazanych w załączniku nr 1 do skargi.

Przepis art. 101 ust. 2a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zm.) uprawniający do wniesienia skargi reprezentując grupę mieszkańców odnosi się do ust. 1 tego artykułu, zgodnie z którym skargę wnieść można po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia. Wezwanie Rady m.st. Warszawy do usunięcia naruszenia prawa wniesione zostało przez Stowarzyszenie Mieszkańców „Grunt to Warszawa” w imieniu własnym, tym samym skarga wniesiona w imieniu mieszkańców wymienionych w załączniku nr 1 powinna zostać w tej części odrzucona jako niedopuszczalna, zgodnie z art. 58 § 1 pkt 6 w zw. z art. 52 § 1 i 2 ppsa.

Ponadto, zgodnie z przepisem art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym strona skarżącą zobowiązana jest do wykazania naruszenia indywidualnego interesu prawnego, polegającego na istnieniu bezpośredniego związku pomiędzy zaskarżoną uchwałą a jej własną, indywidualną i prawnie chronioną sytuacją. Interes ten powinien mieć charakter bezpośredni, konkretny i realny (por. wyroki NSA z dnia 18 września 2003 r., sygn. akt II SA 2637/02, z dnia 3 września 2004 r., sygn. akt OSK 476/04, z dnia 23 listopada 2005 r., sygn. akt I OSK 715/05). Uprawnionym do wniesienia skargi jest zatem każdy, kto wykaże, że istnieje związek pomiędzy jego własną "prawnie gwarantowaną" (a nie wyłącznie "faktyczną") sytuacją, a zaskarżaną przez niego uchwałą, polegający na tym, że uchwałą ta narusza (czyli pozbawia lub ogranicza) jego interes prawny lub uprawnienia.

We wniesionej skardze Stowarzyszenie Mieszkańców „Grunt to Warszawa” nie wykazało naruszenia interesu prawnego tego Stowarzyszenia.

Zdaniem Organu nie można uznać za wykazanie naruszenia interesu prawnego wskazywanej przez Skarżącego ewentualności powstania szkody w finansach m.st. Warszawy. Okoliczność ta ponadto nie stanowi realnego, ani tym bardziej bezpośredniego, zagrożenia dla interesów prawnych Skarżącego, jako podmiotu będącego stowarzyszeniem.

W przypadku gdyby Sąd uznał, iż nie zachodzą przesłanki do odrzucenia skargi, wskazuję, że podniesione w skardze zarzuty nie zasługują na uwzględnienie, gdyż nie odnoszą się do legalności *uchwały ws. terminu uiszczania opłaty*, a jedynie kwestionują zasadność przyjętych przez ustawodawcę rozwiązań prawnych wynikających z ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Uchwalona przez Radę m.st. Warszawy uchwała ws. terminu uiszczania opłaty podjęta została w oparciu o przepis art. 61 ust. 1 ucpg, zgodnie z którym rada gminy zobowiązana jest określić termin, częstotliwość i tryb uiszczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, biorąc pod uwagę warunki miejscowe. Rady gmin zobowiązane były podjąć w oparciu o ww. przepis uchwałę do dnia 1 stycznia 2013 r., natomiast termin wejścia w życie takiej uchwały nie mógł nastąpić później niż od dnia 1 lipca 2013 r. (art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw; Dz. U. z 2011 r. Nr 152, poz. 897, z późn. zm.).

Podjęta uchwała zgodna jest z przepisami ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, wobec czego brak jest podstaw do kwestionowania jej legalności. Przyjęte w uchwale postanowienia nie wykraczają poza kompetencję przyznaną radom gmin przez ustawodawcę.

Uchwała ta nie nakłada na mieszkańców obowiązku uiszczania opłaty, gdyż obowiązek ten wynika wprost z przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Zgodnie bowiem z przywoływanym przez Skarżącego art. 6h ucpg „właściciele nieruchomości, o których mowa w art. 6c, są obowiązani ponosić na rzecz gminy, na terenie której są położone ich nieruchomości, opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi”. Przepis ten, wbrew twierdzeniom Skarżącego, nie uzależnia powstania obowiązku ponoszenia opłaty od zorganizowania przez gminę systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, a jedynie od pozostawania właścicielem nieruchomości (na której zamieszkują mieszkańcy albo na której nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne). Ponadto, wskazać należy, że w myśl przepisu art. 6i ucpg „obowiązek ponoszenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi powstaje:

- 1) w przypadku nieruchomości, o których mowa w art. 6c ust. 1 - za każdy miesiąc, w którym na danej nieruchomości zamieszkuje mieszkaniec;
- 2) w przypadku nieruchomości, o których mowa w art. 6c ust. 2 - za każdy miesiąc, w którym na danej nieruchomości powstały odpady komunalne”.

Zestawienie przywołanych powyżej przepisów wprost wskazuje na istnienie obowiązku ponoszenia przez właścicieli nieruchomości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi niezależnie od faktu odbierania odpadów przez gminę.

Rozwiązanie wynikające z art. 6s ucpg stanowić ma zabezpieczenie dla mieszkańców na wypadek niewykonywania przez gminę swoich obowiązków, ale nie stanowi swobodnego sposobu mobilizacji gminy do podjęcia działań zmierzających do realizacji ustawowych obowiązków, gdyż ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zawiera w tym zakresie odrębne postanowienia (m.in. art. 9z ucpg określający kary porządkowe).

Wynikający z art. 6s ucpg obowiązek przekazywania, na koszt gminy, odpadów komunalnych wyspecjalizowanemu podmiotowi nie znajduje swojego zastosowania jedynie w sytuacji mającej miejsce w m.st. Warszawie (gdzie na skutek wnoszonych odwołań w postępowaniu przetargowym na odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych brak jest możliwości rozstrzygnięcia przetargu i powierzenia wybranym firmom odbierania odpadów od właścicieli nieruchomości) ale również w sytuacji nieodebrania odpadów przez firmę w ramach wykonywania powierzonych przez gminę obowiązków (czy to wskutek awarii pojazdu czy też w związku z omyłkowym pominięciem kilku nieruchomości). Wobec powyższego nie sposób jest przyjąć, że zlecenie odbierania odpadów innej firmie niż ta, z którą gmina zawarła umowę, również skutkować powinno zaprzestaniem wnoszenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, gdyż w takiej sytuacji właściciel nieruchomości nie dość, że nie ponosiłby wynikającej z przepisów ustawy opłaty, to jeszcze mógłby zlecić odbiór odpadów innej firmie, na koszt gminy.

Przedstawiona powyżej interpretacja ww. przepisów wskazywana jest m.in. w komentarzu do art. 6s ucpg autorstwa Katarzyny Kuźmy, Daniela Chojnackiego, Wojciecha Hartung, Katarzyny Maćkowskiej, Karoliny Szymczak oraz Przemysława Zdrajkowskiego (Dziennik Gazeta Prawna, nr 246 z 19 grudnia 2012 r.), zgodnie, z którym:

„(...) Przekazanie odpadów komunalnych w wyżej opisanej sytuacji ma się odbywać na koszt gminy. Mieszkaniec może zatem zawrzeć umowę z podmiotem odbierającym odpady komunalne i zapłacić na jej podstawie za ich odbiór (niezależnie od odpłaty za gospodarowanie odpadami wnoszonej na rzecz gminy), a następnie wystąpić do gminy z roszczeniem regresowym. Zgodnie z art. 65 Ordynacji podatkowej potrącenie wierzytelności mieszkańca wobec gminy z opłatą nie wydaje się bowiem możliwe.

Konstrukcja przewidziana w art. 6s u.c.p.g. przypomina w pewnym sensie konstrukcję wykonania zastępczego uregulowanego w art. 480 kodeksu cywilnego. W przypadku wykonania zastępczego po stronie wierzyciela (mieszkańca) pojawia się wobec dłużnika (gminy) roszczenie o zwrot kosztów poniesionych w związku z wykonaniem zastępczym, jak również, potencjalnie, roszczenie odszkodowawcze.

(...) Zwrot „na koszt gminy” można jednak interpretować również w ten sposób, iż mieszkaniec wykonuje swój obowiązek przekazania odpadów komunalnych, a gmina pokrywa koszty z tym związane z opłaty, bezpośrednio na rzecz podmiotu odbierającego. Podstawą do pokrycia kosztów poniesionych przez podmiot odbierający byłby w tym przypadku art. 6s u.c.p.g., a nie umowa zawarta z podmiotem odbierającym odpady. (...).

Mając powyższe na uwadze brak jest podstaw do kwestionowania zasadności zaskarżonej uchwały, tym samym również wniosek o wstrzymanie wykonania tej uchwały uznać należy za bezzasadny.

RADCA PRAWNY

P. Szkatulnik

Piotr Szkatulnik
WA-8819

23.10.2013 r

Załączniki:

1. Skarga Stowarzyszenia Mieszkańców „Grunt to Warszawa” wraz z załącznikami.
2. Wezwanie do usunięcia naruszenia prawa z dnia 29.07.2013 r.
3. Odpis odpowiedzi na skargę.
4. Uwierzytelniony odpis pełnomocnictwa.
5. Kopia uchwały LI/1499/2013 Rady m.st. Warszawy z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie określenia terminu, częstotliwości i trybu uiszczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.